

דַּמְתְּ לַבִּשָׂא בַיּוֹם לְמִיָּקָם בְּהָאֵי עֲלֵמָא. הָכִי נִמְי יְהִי
 לָהּ לְבוּשָׂא דְזִהְרָא עֲלָאָה לְמִיָּקָם בַּיּוֹם בְּהָהוּא עֲלֵמָא
 וְלֹאֲסַתְפְּלָא בְּגוּ הָהוּא אֲסַפְקֵלְרִיָּאָה דְנִזְהָרָא מוֹנֵוּ
 הָהוּא אֶרֶץ הַחַיִּים.

תָּא חַזִּי, מוֹשֶׁה לָא יָכִיל לְקַרְבָּא לְאֲסַתְפְּלָא בַּמָּה
 דְאֲסַתְפְּלָא אֲלָא כִּד אֲתַלְבֵּשׁ בְּלְבוּשָׂא אַחְרָא
 כְּמָא דְאֵתְ אָמַר (שמות כד) וַיָּבֵא מוֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֵנָן וַיַּעַל
 אֶל הָהָר. וְתַרְגּוּם בְּמַצִּיעוֹת עֵנָא. וְאֲתַלְבֵּשׁ בַּהּ כְּמָאן
 דְאֲתַלְבֵּשׁ בְּלְבוּשָׂא. וּבְגִין דָּא (שמות כ) וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל
 הָעֶרְפֶּל אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹהִים וּכְתִיב, (שמות כד) וַיָּבֵא מוֹשֶׁה
 בְּתוֹךְ הָעֵנָן וְגו' וַיְהִי מוֹשֶׁה בְּהָר אֲרַבְעִים יוֹם וְאֲרַבְעִים
 לַיְלָה וַיָּכִיל לְאֲסַתְפְּלָא בַּמָּה דְאֲסַתְפְּלָא.

בְּגוֹוָנָא דָּא מִתְלַבְּשִׁין נִשְׁמַתְהוֹן הַצְּדִיקָא בְּהָהוּא

לשון הקודש

(שמות כד) וַיָּבֵא מוֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֵנָן וַיַּעַל אֶל
 הָהָר. וְתַרְגּוּם, בְּאֲמַצְעוֹת הָעֵנָן. וְהִתְלַבֵּשׁ
 בּוּ כְּמִי שְׁמַתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשׁ. וְלִכְּן (שם כ)
 וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל הָעֶרְפֶּל אֲשֶׁר שָׁם
 הָאֱלֹהִים, וּכְתוּב (שם כד) וַיָּבֵא מוֹשֶׁה בְּתוֹךְ
 הָעֵנָן וְגו', וַיְהִי מוֹשֶׁה בְּהָר אֲרַבְעִים יוֹם
 וְאֲרַבְעִים לַיְלָה, וַיָּכִיל לְהִסְתַּפֵּל בַּמָּה
 שְׁהִסְתַּפֵּל.

כְּמוֹ זֶה מִתְלַבְּשׁוֹת נִשְׁמַתוֹת הַצְּדִיקִים
 בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם בְּלְבוּשׁ כְּמוֹ שֶׁל אוֹתוֹ

לְהִתְקַרֵּב לְרֹאוֹת אֵת אוֹתוֹ הָאוֹר. וְסוּד
 הַדָּבָר - כְּמוֹ שְׁנוֹתָנִים לְנִשְׁמָה לְבוּשׁ
 שְׁמַתְלַבֵּשֵׁת בּוּ לְעַמּוּד בְּעוֹלָם הָזֶה, כִּדְ גַם
 נוֹתָנִים לָהּ לְבוּשׁ שֶׁל זֶהר עֲלִיוֹן לְעַמּוּד
 בַּהּ בְּאוֹתוֹ עוֹלָם וְלְהִסְתַּפֵּל בְּתוֹךְ אוֹתָהּ
 אֲסַפְקֵלְרִיָּאָה שְׁמֵאִירָה מִתוֹךְ אוֹתָהּ אֶרֶץ
 הַחַיִּים.

כֵּן רְאוּ, מוֹשֶׁה לָא יָכִיל לְהִתְקַרֵּב
 לְהִסְתַּפֵּל בַּמָּה שְׁהִסְתַּפֵּל אֲלָא
 כְּשֶׁהִתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשׁ אַחֵר, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר

עֲלֹמָא בְּלִבוּשָׁא כְּגוֹנָא דְהָהוּא עֲלֹמָא דְלֹא יִתְנַהֵג
 אֲלֵא בְּלִבוּשָׁא כְּגוֹנָא דָּא וְקַיִימִי לְאַסְתַּכְּלָא בְּנַהוּרָא
 דְנַהִיר בְּהָהוּא אֶרֶץ הַחַיִּים. וְזִהוּ יָהּ יָהּ בְּאֶרֶץ הַחַיִּים.
 דְהָהּ סָבִיר דְלֹא יִזְכֵּי לְהָהוּא נְהוּרָא וּלְהָהוּא
 אֲסַתְכְּלוּתָא בְּגִין דְנִתְרָא דְנַגִּיד פְּסִיק לִיהּ וְלֹא אוּלִיד.
 לֹא אֲבִיט אָדָם עוּד דָּא אָדָם קַדְמָאָה כְּמָה דְאִתְמַר.

וְכָל דָּא לְמָה. בְּגִין דְאִמַר לִיהּ נְבִיאָה כִּי מֵת אַתָּה
 בְּהַאי עֲלֹמָא וְלֹא תִחְיֶה לְהָהוּא עֲלֹמָא. בְּגִין.
 דְמָאן דְלֹא (תְּהוּ) אוּלִיד בְּגִין בְּהַאי עֲלֹמָא, כִּד נְפִיק
 מִיָּה מִתְרַכִּין לִיהּ מִכָּל מַה דְאִמְרָן. וְלֹא שְׂרִיא
 לְמַחְמִי בְּהָהוּא נְהוּרָא דְנַהִיר (כָּל שְׂפָן וְכָל שְׂפָן שְׂאֵר עֲמָא וְשְׂאֵר
 בְּגִי נְשָׂא). וְמָה תִזְקִיָּה דְהָהּ לִיהּ זְכוּת אָבוּת וְאִיהוּ זַכָּאָה
 צְדִיק וְחֲסִידָא כְּדָ. כָּל שְׂפָן מָאן דְלִית לִיהּ זְכוּת
 אָבוּת וְחֲטִי קַמִּי מְאִרִיָּה.

לשון הקודש

אתָּה - בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא תִחְיֶה - לְעוֹלָם
 הַבָּא. מִשּׁוּם שְׂמִי שְׂלֵא וְהִיָּהּ מוּלִיד בְּגִינִים
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּשִׁינְעָא מְמַנּוּ, מְגַרְשִׁים
 אוּתוּ מִכָּל מַה שְׂאִמְרָנוּ, וְלֹא שׁוּרָה
 לְרֵאוּת בְּאוּתוּ אוּר הַמְּאִיר וְכָל שְׂפָן וְכָל שְׂפָן
 לְשְׂאֵר הַעֲמִים וְשְׂאֵר בְּגִי הָאָדָם. וְמָה תִזְקִיָּה
 שְׁהִיָּתָהּ לוֹ זְכוּת אָבוּת וְהוּא זַכָּאָה צְדִיק
 וְחֲסִיד כְּדָ, כָּל שְׂפָן מִי שְׂאִין לוֹ זְכוּת
 אָבוּת וְחֲטִי לְפָנֵי רַבּוֹנוּ.

הַעוֹלָם, שְׂלֵא יִתְנַהֵג אֲלֵא בְּלִבוּשׁ כְּמוֹ
 זֶה, וְעוֹמְדִים לְהַסְתַּכְּלָא בְּאוּר הַמְּאִיר
 בְּאוּתָהּ אֶרֶץ הַחַיִּים. וְזִהוּ יָהּ יָהּ בְּאֶרֶץ
 הַחַיִּים, שְׁהִיָּה סָבִיר שְׂלֵא יִזְכֵּה לְאוּתוּ
 אוּר וְלְאוּתָהּ הַסְתַּכְּלוּת, מִשּׁוּם שְׁהִנְהָרָה
 הַשׁוֹפֵעַ מִפְּסִיק אוּתוּ וְלֹא הוּלִיד. לֹא
 אֲבִיט אָדָם עוּד - זֶה אָדָם הָרֵאשׁוֹן, כְּמוֹ
 שְׁנַתְכְּבָר.

וְכָל זֶה לְמָה? כִּי אִמַר לוֹ הַנְּבִיא, כִּי מֵת

הַאִי לְבוּשָׁא דְקַאֲמָרָן אִיתָּו (אגיון) מַה דְּאָמְרוּ תְּבַרְיָא
 חֲלוּקָא דְרַבָּנָן דְּאֵתְלִבְיִשׁוּ בְּהָהוּא עֲלָמָא.
 זְבָאָה חוּלְקִיהוֹן דְּעַדִּיקֵיָא דְגָנִיז לֹון קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 כְּמַה טָּבִין וְעִידוּגִין לְהָהוּא עֲלָמָא, עַלִּייהוּ כְּתִיב, (ישעיה
 60) עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זֹולְתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחְבֵּה לֹו:

וְאֲנִי הִנְנִי מְבִיא אֶת הַמַּבּוּל מִיּוֹם עַל הָאָרֶץ. רַבִּי
 יְהוּדָה פָּתַח (במדבר כ) הִמָּה מִי מְרִיבָה אֲשֶׁר רַבּוּ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יְיָ וַיִּקְדָּשׁ בָּם. וְכִי בְּאַתְרַּא אַחֲרָא לֹא
 רַבּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יְיָ. מָאִי שְׁנָא הָכָא דְקַאֲמַר הִמָּה
 מִי מְרִיבָה וְלֹא אַחֲרֵינִין. אֶלָּא הִנֵּי מִי מְרִיבָה הוּוּ
 וְדָאִי דִּיֵּהְבוּ חֵילָא וְתוּקָפָא לְמֵאֲרִיחֹון דְּדִינָא
 לְאַתְתַּקְפָּא. בְּגִין דְּאִית מִיִּין מְתוּקִין וְאִית מִיִּין
 מְרִירָן. אִית מִיִּין צְלִילָן וְאִית מִיִּין עֲכִירָן. אִית מִיִּין
 שְׁלָם וְאִית מִיִּין קְטָטוּ. וְעַל דָּא הִמָּה מִי מְרִיבָה אֲשֶׁר

לשון הקודש

מְרִיבָה אֲשֶׁר רַבּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת ה' וַיִּקְדָּשׁ בָּם. וְכִי בְּמָקוֹם אַחֵר לֹא רַבּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת ה' מַה שְׁוֹנָה פֶּאן שְׂאֲמַר הִמָּה מִי מְרִיבָה, וְלֹא אַחֲרֵימִין? אֶלָּא מִי מְרִיבָה הִלְלוּ הִיוּ וְדָאִי שְׁנַתְּנוּ פֶתַח וְחֹזֶק לְבַעֲלֵי הַדִּין לְהַתְחַזֵּק. מְשׁוּם שְׂיִשׁ מִיּוֹם מְתוּקִים וּמִיּוֹם מְרִירִים. יֵשׁ מִיּוֹם צְלִילִים וְיֵשׁ מִיּוֹם עֲכִירִים. יֵשׁ מִיּוֹם שְׁלֹום וּמִי קְטָטָה. וְעַל זֶה, הִמָּה מִי מְרִיבָה אֲשֶׁר רַבּוּ בְּנֵי

תְּלִבוּשׁ הַזֶּה שְׂאֲמַרְנוּ הוּא וְהֵסוּ מַה שְׂאֲמַרְנוּ הַחֲבֵרִים, חֲלוּקַת שֵׁל רַבָּנָן שְׂמַתְלַבְּשִׁים בּוּ בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם. אֲשֶׁרִי חֲלָקָם שֵׁל הַעַדִּיקִים שְׁנַגְנוּ לְהֵם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמַה טוֹבוֹת וְעִדּוּגִים לְעוֹלָם הָבָא, עַלִּיהֶם פְּתוּב (ישעיה 60) עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זֹולְתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחְבֵּה לֹו. וְאֲנִי הִנְנִי מְבִיא אֶת הַמַּבּוּל מִיּוֹם עַל הָאָרֶץ. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (במדבר כ) הִמָּה מִי

רְבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יי, דְּאֲמַשִּׁיכוּ עַל־יְיָהוּ לְמֵאן דְּלֹא
 אֶצְטְרִיךְ וְאֶסְתְּאִיבוּ בֵּיהּ תְּדֵא הוּא דְכְתִיב וַיִּקְדַּשׁ בָּם.
 אָמַר לִיה רַבִּי תִזְקֵיה אִי הָכִי מָאִי וַיִּקְדַּשׁ וַיִּקְדַּשׁוּ
 מִיבְעֵי לִיה. אֶלָּא מְלָה אֶסְתְּלִיקַת. וַיִּקְדַּשׁ
 אֲתַפְּנִים מָאן דְּלֹא אֶצְטְרִיךְ. פְּבִיכּוּל דְּאֲתַפְּנִימַת
 סִיהֲרָא. וַיִּקְדַּשׁ לָאוּ לְשִׁבְחָא אִיהוּ הָכָא. וְאַנִּי הֲנִנִּי
 מִבֵּיא אֶת הַמְּבּוּל בְּמָה דְּאוּקִימְנָא לְאִי־תָאחַ מְחַבְּלָא
 עַל־יְיָהוּ בְּמָה דְּאֲנּוּן אֶסְתְּאִבוּ בֵּיהּ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי וְוִי לֹון לְרִשִׁיעֵינָא דְּלֹא בְּעָאן לְאַתְבָּא
 קַמִּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל חוֹבֵיהוֹן בְּעוֹד
 דְּאֲנּוּן בְּתַאי עֲלֵמָא. דְּכֵד פֵּר נֶשׁ אֲתִיב וְאַתְנַחֵם עַל
 חוֹבוֹי. קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְחִיל לִיה. וְכָל אֲנּוּן
 דְּמִתְקַפִּין בְּחוֹבֵי־יְיָהוּ וְלֹא פְּעוּ לְאַתְבָּא קַמִּי קְדָשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא עַל (חובו) חוֹבֵיהוֹן. לְבָתַר (ינפול) יִנְפְּלוּ
 לְגִזְתָּנָם וְלֹא יִסְקוּן לִיה מִתַּמָּן לְעֵלְמִין.

לשון הקודש

המבול, כמו שבארנו, להביא משחית
 עליהם כמו שהם נטמאו בו.
 אמר רבי יוסי, איי לרשעים שלא רוצים
 לשוב לפני הקדוש ברוך הוא על
 חטאייהם בעוד שהם בעולם הזה.
 שבשואדם שב ומתנחם על חטאו,
 הקדוש ברוך הוא מוחל לו, וכל אותם
 שמתחזקים בחטאייהם ולא רצו לשוב

ישראל את ה', שהמשיכו עליהם את מי
 שלא צריך ונטמאו בו. זהו שכתוב
 ויקדש בם.

אמר לו רבי תזקיה, אם כך, מה זה
 ויקדש? הנה צריך להיות ויקדשו! אלא
 הדבר עלה. ויקדש - נפגם מי שלא
 צריך. בפככול שנפגמה הלכנה. ויקדש
 אינו לשבח כאן. ואני הנני מביא את

תָּא חַיִּי, בְּנֵינ דְּאַתְקִיפוּ לְבִייהוּ כָּל אַנּוּן דְּרָא דְנַח
 וּבְעוּ לְאַחְזָאָה חוּבִייהוּ בְּאַתְנַלְיָא. קְדָשָׁא בְּרִיד
 הוּא אִייתִי דִּינָא עֲלִייהוּ בְּהֵוּא גְּוֹנָא. אָמַר רַבִּי
 יִצְחָק וְאַפִּילוּ כִּד חֲטִי בַר נָשׁ בְּאַתְפְּסִיָּא קְדָשָׁא
 בְּרִיד הוּא רַחֲמָן. וְאִי תָב בַּר נָשׁ לְגִבְיָה חֲפִי עֲלִיהִי
 וּמְחִיל לִיהִ וְשָׂבִיב לִיהִ. וְאִי לָא, גְּלִי לִיהִ לְעֵינֵי
 כָּלָא. מְנַלְן מְסוּטָה.

וְהָכִי נָמִי אַתְמַחוּן אֵלִין חֲטִיבָּא מְאַרְעָא בְּאַתְנַלְיָא.
 וְהִיד אַתְמַחוּן. אֵלָא דְהוּוּ נְפִקִי מִיָּא וְהוּוּ
 רְתִיתָן מִן תְּהוּמָא וְסִלְקִי וְאַעְבְּר מַנְיֵיהוּ מְשַׁבָּא. וְכִינּוּן
 דְּאַעְבְּר מַנְיֵיהוּ מְשַׁבָּא הָכִי נָמִי בְּשָׂרָא וְלָא אֲשַׁתְּאָרוּ
 אֵלָא בְּגַרְמִייהוּ לְחֹד. לְקִימָא דְכְּתִיב וַיִּמְחוּ מִן
 הָאָרֶץ. וְכָל אַנּוּן גְּרַמִּי אַתְפְּרִדוּן דָּא מִן דָּא וְלָא

לשון הקודש

הוא מנלה אותו לעיני כל. מנין לנו?
 מסוטה.

וּבְדָּ גַם נִמְחוּ הָרְשָׁעִים הִלְלוּ מִהָאָרֶץ
 בְּגִלּוּי. וְאִידָּ נִמְחוּ? אֵלָא שְׁהוּוּ יוֹצֵאִים
 מִיָּם, וְהוּוּ רֹתְחִים מִהֶתְהוּם, וְעוֹלָם
 וּמַעֲבִירִים מִהֶם אֶת עוֹרָם. וְכִינּוּן שְׁהַעֲבַר
 מִהֶם הָעוֹר – כִּד גַּם הַבְּשָׂר, וְלָא נִשְׁאָרוּ
 אֵלָא בְּעַצְמוֹת שְׁלָהֶם בְּלִבָּד, לְקִימָם אֶת
 מַה שְׁכַתּוּב וַיִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ. וְכָל אֹתָם
 הַעֲצָמוֹת נִפְרְדוּ זֶז מִזֶּז וְלָא נִשְׁאָרוּ בְּאַחַד,

לפני הקדוש ברוך הוא על (הטאים)
 הטאים, אחר כך (נפלו) נפלו לגיהנם ולא
 יעלו משם לעולמים.

בַּא רָאָה, מְשוּם שְׁחֻקוּ אֶת לָבָם כָּל
 אֹתָם דוּרוּ שֶׁל גַּח וְרָצוּ לְהִרְאוֹת הַטָּמֵם
 בְּגִלּוּי, הַבִּיָּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵיהֶם
 הִדִּין בְּאוֹתוֹ הַגִּנּוּן. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אֲפִילוּ
 בְּשַׁחֲמָא אָדָם בְּגַסְתָּר, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא רַחֲמָן. וְאִם שָׂב בֶּן הָאָדָם אֵלִינוּ,
 מְכַסֶּה עֲלָיו וּמוֹחֵל לוֹ וּמוֹתֵר לוֹ. וְאִם לָא,

אֲשֶׁתָּאָרוּ כְּחֵדָא. וּמִכְּלָא אֲתַעְבְּרוּ מֵעֲלָמָא. רַבִּי יִצְחָק
אָמַר וַיִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ, מָאִי וַיִּמְחוּ, כְּמָה דְאֵת דְּאֵת אָמַר
יִמְחוּ מִסְפַּר חַיִּים. מִכָּאן אוֹלִיפְנָא דְלִית לֹון תְּחִיָּה
לְעֲלָמִין וְלֹא יְקוּמוּן בְּדִינָא. (דף טו ע"ב).

וְהַקִּימוֹתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּךָ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר
מִהֲבָא קִיּוּמָא דְבְרִית לְעִילָא כְּקִיּוּמָא
דְּבְרִית לְתַתָּא. מִשְׁמַע דְּכִתִּיב אִתְּךָ. וְאָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר מִכָּאן אוֹלִיפְנָא דְכַד וּפְאִין אַנוּן בְּעֲלָמָא
אֲתַקְנִים עֲלָמָא לְעִילָא וְתַתָּא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן מְלָה
סְתִים אִיהוּ. כַּד אֲתַעְרוּתָא דְדְכוּרָא לְגַבִּי נוֹקְבָא כַּד
אִיהוּ מְקַנֵּי לָהּ.

תָּא חַזִּי, רָזָא דְמְלָה כַּד צְדִיקָא אִיהוּ בְּעֲלָמָא מִיָּד
שְׂכִינְתָּא לָא אֲתַעְדִּיאַת מִנִּיהּ וְתִיאוּבְתָא דִילָהּ
בִּיהּ. כְּדִין תִּיאוּבְתָא דְלְעִילָא לְגַבִּיהּ בְּרַחֲמִינוּ

לשון הקודש

ומהכל העברו מהעולם. רבי יצחק אמר, וימחו מן הארץ, מה זה וימחו? כמו שנאמר ימחו מארץ חיים. מכאן למדנו, שאין להם תחיה לעולמים ולא יקומו בדין.

והקמתי את בריתי אתך. אמר רבי אלעזר, מכאן קיום הברית למעלה בקיום הברית למטה, משמע שכתוב

בא ראה סוד הדבר, בפשעדיק יש בעולם, מיד השכינה לא זזה ממנו והשתוקקותה בו. ואז השתוקקות

כְּתִיאוּבְתָא דְדְכוּרָא לְנוֹקְבִיָּה כִּד אִיהוּ מְקַנֵּי לָהּ.
 וְעַל דָּא וְהַקִּימוּתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּךָ. אִתְּעַר
 תִּיאוּבְתָא בְּגִינְךָ. כְּגִוּוֹנָא דָּא (בראשית יז) וְאֶת בְּרִיתִי
 אֶקִּים אֶת יִצְחָק.

וְהַקִּימוּתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּךָ לְמַחְוֵי אֶת בְּרִיתִי
 בְּעֵלְמָא. וְלִבְתֵּר וּבְאֵת אֶל הַתְּבָה,
 דְּאֵלְמָלָא לָאו אִיהוּ צַדִּיק (בְּרִית) לָא יִיעוּל לְתִיבוּתָא
 דְּהָא לָא אִתְחַבֵּר לְתִבָּה פֶּר צַדִּיק, וּבְגִינֵי כָּךְ וּבְאֵת
 אֶל הַתְּבָה וְהָא אִתְמַר.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּכָל זְמַנָּא דְבִנֵּי נֶשְׂא יִתְאַחֲדוּן
 בְּבְרִית דָּא, וְלֹא יִשְׁבְּקוּן לִיהּ, לִית עִם וְלִישָׁן
 בְּעֵלְמָא דִּיִּיכוּל לְאַבְאָשָׂא לוּן. וְנַח אִתְקִיף בְּבְרִית
 דָּא וְנָטַר לִיהּ, כְּגִינֵי כָּךְ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָטַר לִיהּ
 (וְכָל דִּלִּישָׁא). וְכָל בְּנֵי דְרִיָּה לָא נָטְרוּ לִיהּ, כְּגִוּוֹן כָּךְ
 קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶעְבֵּר לוּן מֵעֵלְמָא. וְהָא אִתְמַר

לשון הקודש

יבגס לתבה. שהרי לא מתחבר לתבה,
 רק צדיק. ולכן ובאת אל התבה, וקרי זה
 נבא.

אמר רבי אלעזר, בכל זמן שבני אדם
 יאחזו בברית זו ולא יעזבו אותה, אין עם
 ולשון בעולם שיוכלו להרע להם. ונח
 החזיק בברית זו ושמר אותה, ולכן שמר
 אותו הקדוש ברוך הוא וכל אשר לו. וכל

שלמעלה אליה באהבה בהשתוקקות
 הזכר לנשבתו כשהוא מקנא לה. ועל זה,
 והקמתי את בריתי אִתְךָ. ההשתוקקות
 מתעוררת בגללה. כמו זה (בראשית יז) ואת
 בריתי אקים את יצחק.

והקמתי את בריך אִתְךָ, להיות את
 בריתי בעולם, ואחר כך ובאת אל
 התבה. שאלמלא אינו צדיק וברית, לא